

~~Тона и аз. Ти ще станеш изтънчен!~~

Той беше загрижен за по-малкия си брат Антон, и говореше като с бащинска загриженост:

- Какво ще стане с тези деца! Растят във война, а утре, когато ще бъдеме победени /уви, то се вижда!/, ще живеят в една бедна, измъчена и наказана държава.

Христо говореше, като че ли той вече беше стар, отживял и бъдните лоши перспективи не го засягаха лично...

Не вярвам това да е било предчувствие за къс живот, а по-скоро - отклик на покровителственото чувство, което той изобщо изпитваше към по-младите, по-малките, по-бедните и по-слабите от себе си. Ръжостта му към децата беше много очевидна. Близките му носеха във Военното училище някои дребни сладкиши, но щом забелязваше около себе си деца, раздаваше ги тях.

През 1918 г. Христо сътрудничеса редовно в "Барабан" до м. февруари, когато го напусна заедно ~~с~~ с всички даровити сътрудници, а през април същата година отново продължи сътрудничеството си в "Българин". Издателството на това списание основа хумористична библиотека, която откри със сборниче от Христо - "Разнокалибрани въздигатки". Тук Христо събра по-сполучливите си произведения, като нанесе някои малки поправки. От "К'во да е" не взе нищо - което съвпада с изказаното в началото на тези бележки мнение, че той сам не е ценял творчеството си в това вестниче. Казват:

- В "К'во да е" - к'во да е...

/Това отношение на Смирненски към този вестник е подчертано и в бележките към том II от "Съчиненията" на Хр. Смирненски, излезли под редакцията на Тодор Боров и Тома Измирилев през 1932 г. и претърпели ново издание през 1945 г./

През 1918 г. Христо вече се очертава по-ясно като социален писател. Той вече пише:

"Обрахте го, ограбихте,
великия и смел народ,
поихте се, хранихте се
с снеговия кървав пот..."

/Това стихотворение беше пародия на шумното тогава патриотарско стихотворение "Съюзници-разбошници"/.

През същото време Водбал прави и лица: "Господ бил цар на царете. Интересен цар ще бъде, когато не останат земни царе"...

В края на годината, дуптата на Христо е обременена с едно тежко